N°. 72. A°. 1833.

MAANDAG DEN 9den SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 30 Augustus 1833.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

Aan den Slaaf *Premicro*, bij den Doop genaamd *Nathanael;* toebehoord hebbende aan MARIE van MACNIEL.

Aan de Slaven *Olimpia* en *Willem;* toebehoord hebbende aan de minderjarige SOPHIA TIRION.

Aan de Slaven *Fannij, Jansie, Laurens, James; Mietje* en *Theresia;* toebehoord hebbende aan J. THIJM.

Aan de Slavinnen *Marijann* en *Marij;* toebehoord hebbende aan J. MILLER.

Aan de Slavin *Esther;* toebehoord hebbende aan J. H. STEEKDOORN.

Aan den Slaaf *Jan;* toebehoord hebbende aan J. W. BECKER c. s. qq.

Aan de Slaven *Jacoba, Karel* en *Karolina;* toebehoord hebbende aan J. F. DUREPEE.

Aan de Slavin *Antje;* toebehoord hebbende aan C. C. J. ADRIAANS.

Aan de Slavinnen *Christina Elisabeth* en *Elisabeth Rodolphina;* toebehoord hebbende aan J. H. LANCE; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

NATHANAEL VOLENBEEK.
OLIMPIA LIER.
WILLEM LIER.
FANNIJ HAARLO.
JOHANNA HAARLO.
LAURENTIUS HAARLO.
JAMES JACOBUS ESVELD.
MARIA ULFT.
THERESIA CHRISTINA KRUIJDAM.
MARIANNA OPDENDUUR.
ELISABETH MARIA OPDENDUUR.
ESTHER BLOEIMAN.
JAN BABBERIK.
JACOBA DREMPT.
KAREL DREMPT.
CAROLINA DREMPT.
ANTJE van DIGTEREN.
CHRISTINA ELISABETH van LOGHUIZEN.
ELISABETH RUDOLPHINA van LOGHUIZEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. van der MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 5 September 1833.

De Gouverneur Generaal op den 12den dezer maand, naar de Districten *Nickerie* zullende vertrekken, heeft bij Resolutie van heden, n°. 1063/990, den Procureur Generaal gequalificeerd, om gedurende deszelfs afwezigheid de functien van Gouverneur Generaal waar te nemen.

Op last van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. van der MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 5 September 1833.

Bij Resolutie van heden, n°. 1061/988, is door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bepaald, dat, wanneer de Procureur Generaal om een of andere reden van *Paramaribo* afwezig is, de functien van dien Hoofd-Ambtenaar zullen worden waargenomen door Mr. GOVERT ALEXANDER van der MEE, *Gouvernements Secretaris.*

De Gouvernements Secretaris,
G. A. van der MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 6 September 1833.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben vervoegd, met verzoek om te mogen verkrijgen, *Brieven van Manumissie,* voor de na te melden Slaven; te weten,

ISAK JACQUES de MESQUITA, voor den Slaaf *Jan,* hem in eigendom toebehoorende.

JOHAN FRIEDRICH BETTEN, voor het Slavenkind *Geertruida,* hem in eigendom toebehoorende.

De Weduwe JEOSUA de la PARRA, voor den Slaaf *Willem* en de Slavin *Lea* en hare Kinderen en Kleinkinderen *Johannes, Adjuba, Isaij* en *Pietje,* haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk, die eenig regt of pretentie op gemelde Slaven mogten sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van *drie* weken, nadat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare Dagbladen zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. van der MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 8 September 1833.

(35413) Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om te worden benoemd tot *Straatvoogd* over de na te melden Slaven, te weten:

JUDITH van CARNAR, over de Slavin Adjoeba; haar in eigendom toebehoorende; — en

FREDRIK WILLEM van HEIJST, over de Slavin Fredrica; aankomende ANDREAS van HEISVELDT.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. van der MEE.

MILITAIR BUREAU.

Den 4 September 1833.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der N. W. I. Bezittingen, is tot *Apothecar* van de derde klasse, bij het Militair Hospitaal van *Suriname* benoemd en aangesteld, de assistent Apothecar bij hetzelve, FREDERIK ANDREAS RUCKER, zijnde de Chirurgijn van de derde klasse, BERNARD MAIJER van genoemde Hospitaal, overgeplaatst bij de Kompagnie Koloniale Guides.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

Frankfort, den 17 Junij.

De Oostenrijksche minister en president der Bondsvergadering, is heden alhier aangekomen. Ook is hier gearriveeerd de maarschalk *Maison*, die zich als ambassadeur van Frankrijk naar Petersburg begeeft, gelijk mede de baron *van Pfeffel*, gezant van Beijeren aan het Fransche hof.

Kort geleden had de *Fransche Courier* als eene barbaarschheid uitgekreten, dat, na de onlusten in onze stad, de schildwachten met geladen geweer op hunne posten stonden, en de burgerij deswege gewaarschuwd geworden was. Thans doet ons *Journal de Franckfort,* ter gelegenheid van het in de Parijsche papieren voorkomende berigt, dat een op schildwacht staande soldaat in de Fransche hoofdstad zich met zijn geweer heeft doodgeschoten, aan den *Courrier* de vraag, of dan de schildwachten te Parijs zich met ongeladene geweren door het hoofd schieten?

Uit Perouse, in den Kerkelijken Staat, wordt gemeld, dat het volk de Karabiniers en de politie-dienaren die een staatkundig onderzoek ten huize van eenen inwoner deden, met steenen, stokken en dolken aangevallen is. Een der Karabiniers is gesneuveld, een aantal zijn er gewond, en de overige hebben de vlugt genomen. De Delegaat *Goggiano* heeft in Rome op het nemen van strenge maatregelen aangedrongen. Er is eene militaire commissie ingesteld. Al de kosten welke deze zaak na zich zal slepen, zullen voor rekening der gemeente komen. Er worden talrijke detachementen troepen derwaart gezonden en de Kolonel *Barbieri,* is te Rome geroepen, om zich te verantwoorden, van zijne troepen niet tegen het volk aangevoerd te hebben. Het stedelijk bestuur heeft tegen deze buitengewone maatregelen geprotesteerd. De gisting neemt steeds toe en men is voor erger onlusten beducht.

In de Agramsche Courant, leest men het volgende artikel:

Na den val van Ostrossacz zijn de Albanezische soldaten, welke te Kruppa, Novi-Pridor en Banjaluka gestaan hadden, naar den kant van Travnik getrokken. Daarentegen is ook het rebellenhoofd *Muhamed-Bey* met eene aanzienlijke krijgsmagt in aantogt, om den Kiaja te keer te gaan. Doch reeds vertoont zich moedeloosheid onder de kwalijkgezinden, en wij kunnen ons overgeven aan de aangename hoop, dat zij weldra bedwongen zullen zijn.

Volgens de Piemonteesche Courant is de twist met Tunis geëindigd. De eerste Minister van den Bei is aan boord van het Sardinische Linieschip voor de haven verschenen en heeft het ultimatum aangenomen. Volgens hetzelve moet de Bei het gedrag van den gewezen gouverneur van Porto Farina, bij het doorzoeken van een Sardinisch Koopvaardijschip, in tegenwoordigheid van getuigen doen misbillijken, de mindere beambten, die den Kapitein *Figallo* beschimpt hebben, doen straffen, en aan dien Kapitein volle schadevergoeding verschaffen.

Aan de Wiatka bijeen zijnde gevangene Poolsche Staf-Officieren, is, ter gelegenheid van het Paaschfeest, van wege den Keizer vergiffenis en verlof verleend om

naar hun Vaderland terug te keeren; welk blijk van pardon door hen met de grootste dankbaarheid ontvangen is.

NEURENBERG, den 18 Junij.

In onzen *Correspondent* leest men eenen brief uit Berlijn van den 5den, in welken het leedwezen te kennen gegeven wordt, dat door de jongste kabinets-order omtrent buitenlandsche studiën, ook het bezoeken der Heidelbergsche Hoogeschool aan de Pruissische jongelingschap ontzegd geworden is; de schrijver betreurt zulks te meer, daar het, zegt hij, eene erkende daadzaak is, dat slechts twee personen der universiteit, en deze nog niet eenmaal ingeschrevene akademie-burgers, aan de Frankforter onlusten deel genomen hebben. In den brief komt verder ook nog de volgende zinsnede voor:

»Uit Pruissen hoort men, dat de aldaar achtergeblevene Polen, ongeveer 900 in getal zich aan verregaande buitensporigheden schuldig gemaakt hebben, alzoo zij strooptogten over de grenzen ondernamen en elken Rus, die hen ontmoette, zonder genade om hals bragten, terwijl zij ook aan de voorvallen in Kalisch en het Lublinsche, van welke de jongste Warschauer berigten gewag maken, niet vreemd bleven. Inzonderheid hebben de kozakken-posten aan de grenzen, die voor den aanval der verbitterden het meeste bloot lagen, veel van hen moeten lijden. Een reeds begonnen onderzoek zal doen zien wie de schuldigen geweest zijn; doch heeft men tevens maatregelen genomen, om verdere wanorde te keer te gaan."

MENGELINGEN.

DE TEGENWOORDIGE EEUW.

De oude Dichters schetsen ons met ziel-en zin-bekorende kleuren het vroeger bestaan eener zoogenoemde *gouden eeuw*, toen vrede en liefde, eendragt en broedermin uitgestort de harten der menschen-kinderen bewoonden en geene vijandschap zelfs onder het redelooze gedierte bestond, zoodat de wreede tijger zich naast het lam nedervlijdde en de roofvogel met de duif in de zoetste harmonie leefde. Maar de Dichters gewagen ook nog van eenen anderen tijd, en wel van koperen en ijzeren eeuwen, waarin het tegenovergestelde onder de menschen plaats vond. Van het bestaan der eerstgenoemde kunnen wij ons, door geschiedenis en ervaring geleerd, geen behoorlijk denkbeeld vormen, en komen daardoor altijd in verzoeking, om te gelooven, dat zij tot de bovennatuurkundige wereld behoort, waarin APOLLO's zonen ons, zoo vaak, op de aangenaamste en bevalligste, zelfs betooverendste wijze, rondleiden. Van het bestaan der laatstgenoemde eeuwen dragen wij, daarentegen door mondelinge of schriftelijke overleveringen, volkomen kennis; terwijl wij, bovendien, nergens over den aardbodem onze oogen kunnen laten rondwaren, zonder gedenkzuilen van haar aanwezen opgerigt te zien, en de duidelijkste sporen der menschelijke verdeeldheden en onderlinge vijandschap te ontdekken.

De vraag is echter, welken naam wij aan de eeuw moeten geven, waarin wij de eer hebben op deze aarde rond te wandelen? Sommigen hebben haar, om bij de metaal-benoeming te blijven, met den naam van staten-eeuw bestempeld, om de veelvuldige oorlogen, die zij heeft voortgebragt; anderen meenen, dat haar den titel van looden-eeuw toebehoort, om den schier ondragelijken last van bezwaren en bekommernissen, sedert hare geboorte aan het meerderdeel des beschaafden menschdoms opgelegd; nog anderen verkiezen haar bij voorkeur de papieren-eeuw genoemd te hebben, om de onnoemelijke hoeveelheid effecten, gedurende haar aanwezen geschapen; terwijl er eindelijk nog weer anderen gevonden worden, die haar, om algemeen bekende redenen, altijd de protokollen-eeuw noemen. Onzes inziens, sluit de naam van revolutie-eeuw, al de opgenoemde benamingen in zich. Door die springveer toch der staatkundige wereld zijn de bloedige beroeringen geboren geworden, waarvan het einde nog niet te doorzien is, door dien geest gaat een aanzienlijk deel der menschheid onder de drukkendste lasten gebukt, door dat kunstmiddel is het getal nationale grootboeken vertiendubbeld en dat der nationale schuldbekentenissen legio geworden; door dien gevaarvollen maatregel, eindelijk, zijn bergen van protokollen ontstaan, die tot nog toe niets dan muizen hebben gebaard.

Polen heeft de droevige vruchten der revolutie-eeuw rijkelijk ingeoogst.

Belgie heeft aan haar den val zijns volks-geluks en al de rampen, waarin het verwikkeld is, provisioneel te danken.

Frankrijk, eindelijk, het hoofdtooneel der revolutie, moge, door zijne jongste omwenteling, eenige sporten hooger op de ladder van staatkundig aanzien geklommen zijn; deszelfs algemeen volksgeluk is er daarom nog niet onvervreemdbaar doorgevestigd geworden; misschien wèl, om de gezonde reden, dat het in de toepassing van die omwenteling zoo hoogst onvoorzigtig heeft te werk gegaan, en aan de afgezworene partij de wapenen in handen gelaten heeft, om twist, verdeeldheid en onrust te blijven verspreiden. Dat gezegde partij daarin glorievol is geslaagd en nog dagelijks slaagt, bewijzen ons de gedurige onlusten, in de onderscheidene deelen van dat uitgestrekte rijk uitgebarsten, en nog kort geleden de tweegevechten, om het nijdigst verschil in staatkundige gevoelens, bij openlijke inschrijving; een verschijnsel, dat met regt nieuw mag heeten in onze belangrijke revolutie-eeuw.

Gelukkig, dat wij, ten opzigte van ons Vaderland, den tijd, waarin wij leven, met eenen anderen eerenaam mogen betitelen, en met het volste regt, kunnen zeggen: *bestaat er voor andere volken eene revolutie-eeuw, voor ons bestaat er eene eendragts-eeuw!* Hare vruchten te blijven plukken is het doel van ons allermoeijelijkst pogen; want waar de andere volken hun heil in gedurige verdeeldheid meenen te zullen vinden, trachten wij het door eensgezindheid te behouden; waar andere volken, hoe tegenstrijdig dit beginsel ook met geschiedenis en ervaring zij, vermeerdering hunner maatschappelijke en zedelijke krachten in scheiding zoeken, zien wij de onze dagelijks vermeerderen door de naauwste zamensluiting; waar andere volken hun geluk door den algemeenen oorlog alléén bevorderlijk wanen, werken wij, zoo veel mogelijk, voor het behoud van den vrede.

Ongelukkig echter, dat wij, in weerwil van het betreden des goeden wegs, zoo veel te lijden hebben door het aanwezen der bewuste revolutie-eeuw, en hare hoofdvereerders ons dat aanwezen zoo schandelijk als onbillijk doen gevoelen. Dat wij, als aanklevers en voorstanders van rust en orde, die de mogendheden van **Europa**, in hunne eigene rijken zoo gaarne voor altijd hersteld zagen, juist door die mogendheden met den geesel der onregtvaardigheid gegeeseld en als het ware gedwongen worden, om met de wolven in het bosch te huilen.

Laat dit onverklaarbare en barbaarsche gedrag ons evenwel niet ontmoedigen. Die zijn huis op steenrots bouwt, bouwt het beste. De woning op den zandgrond kan onmogelijk het loeijen der orkanen verduren. Ons verbond rust op hechte grondslagen, en zal in onze eigendommelijke eendragts-eeuw nog blijven bestaan, als alle andere verbonden der revolutie-eeuw reeds lang onbestaanbaar zijn bevonden.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

De Noord-Amerik. Brik *Braganza*, Kapt. TULLY CROSBY, van *Boston*.

De Columbiaansche Schoener *Aurora*, Kapt. F. FERNANDES, van *Curaçao*, met 250 vaten Zout.

UITGEKLAARD.

Het Noord-Amerik. Schip *Caroline*, Kapt. CALVEN W. SWIFT, lading: 293 vaten Malassie, naar *Glouckestrr*.

De Fransche Schoener *la Confiance*, Kapt. S. PEREIJRA, lading: Provisiën, Dranken en Veldgereedschappen; naar *Cayenne*.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.